

תת"ע 10914/03/23 - מדינת ישראל נגד איברהים אעליאן

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10914-03-23 מדינת ישראל נ' אעליאן
תיק חיצוני: 10157622993

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	איברהים אעליאן

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 05.12.23 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין. אישור המסירה נסרק וסומן **ת/1**.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש בטלפון נייד בעת הנהיגה, בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, מיום 21.12.21. על המבקש נגזר עונש של פסילה מותנית בת 1 חודש למשך 1 שנה וכן תשלום קנס בסך 1,200 ₪. זאת, בניגוד לאמור בבקשה לפיה הושת עונש של פסילה בפועל בת 1 חודש.
3. לטענת המבקש לא קיבל זימון לדיון ומבירור שערך במשפחתו עולה כי איש לא חתם בשמו על הזימון. כמו כן נטענה טענת חפות.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין. כמו כן טוענת המשיבה כי הענישה שהושתה על המבקש מידתית ואף מקילה בהינתן כי לחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירה זהה.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "עניין סאלם")).
7. לעניין אי התייצבות לדיון - הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו

עמוד 1

כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט לפיו אישור המסירה נמסר לידי הנמען הרשום. האישור מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)). המבקש לא עמד בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאינן תלויות בו וראה לענין זה עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאיב נ' מדינת ישראל (15.12.22). ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.

8. לענין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין.

9. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבקש הינה מידתית.

10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.